

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **M. Z.**
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Burgetem
sídlem Aloise Jiráska 2640/10, 796 01 Prostějov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: 1) **EG. D., a.s.**, IČO: 28085400
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno
2) **CETIN a.s.**, IČO: 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha
3) **M. M.**
4) **J. M.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2020, č.j. KUOK 122890/2020, sp. zn. KÚOK/119244/2020/OSR/7000,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení výroku II. v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobce, odvolání paní I. Z., společné odvolání osob zúčastněných na řízení 3) a 4), odvolání pana P. M. a potvrdil správnost rozhodnutí Stavebního úřadu Magistrátu města Prostějova (dále též „stavební úřad“ či „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 9. 2020, č. j. PVMU 99042/2020, sp. zn. SÚ/531/2019-Šm, o umístění stavby (dále jen „územní rozhodnutí“). Ve výroku I. územního rozhodnutí stavební úřad podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“), rozhodl o žádosti osoby zúčastněné na řízení 1) - společnosti EG. D., a.s. (dále též „stavebník“) o umístění stavby s názvem „*Domamyslice, Domamyslická, kabel NN, Handl, v ulici Domamyslická, na pozemcích parc. č. st. XXA, parc. č. st. XXB, parc. č. XXC, parc. č. st. XXD, parc. č. st. XXE, parc. č. st. XXF, parc. č. st. XXG, parc. č. st. XF, parc. č. st. XXH, parc. č. st. XXI, parc. č. st. XE, parc. č. XXJ, parc. č. XG, parc. č. XXK, parc. č. XC, parc. č. XXL, parc. č. XXM, parc. č. XXN a parc. č. XXO všechny pozemky v katastrálním území Domamyslice*“ (dále jen „stavba“). Ve výroku II. územního rozhodnutí stavební úřad stanovil podle § 93 odst. 1 stavebního zákona dobu platnosti územního rozhodnutí na 5 let.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce podal žalobu v zákonné lhůtě k místně nepřislušnému Krajskému soud v Ostravě – pobočce v Olomouci, který ji krajskému soudu následně na základě usnesení ze dne 27. 1. 2021, č. j. 65 A 7/2021-19, postoupil. Žaloba byla tedy podána včas dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2008, č. j. 8 As 2/2008-112, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz); a splňuje též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Žalobce v ní navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil.
3. Žalobce je vlastníkem pozemků parc. č. XA, parc. č. XB, parc. č. XC, parc. č. XD a stavebních parc. č. XE, XF v k. ú. D., na pozemku parc. č. XG pak má umístěny přípojky plynu, vody a elektřiny. Umísťovanou stavbou mají být omezena jeho veřejná subjektivní práva, především právo vlastnické, a to hlavně umístěním kabelových skříní do fasády budovy a plotu. Žalobce poznamenal, že v nedávné době byla provedena revitalizace stávajícího elektrického vedení, pročež žalobce přistoupil k rekonstrukci fasády budovy č. p. XH, jelikož se oprávněně domníval, že do ní nebude po delší dobu nutné znova zasáhnout. Žalobce odkázal na průběh dosavadního územního řízení a na jeho stěžejní odvolací námitky použité v podaném odvolání proti územnímu rozhodnutí stavebního úřadu. Žalobce současně odkázal na předchozí správní řízení ve věci stavby, kdy namítá nezákonnost rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 6. 2019, č. j. PVMU 51411/2019 61, sp. zn. SÚ/531/2019-Šm, které bylo zrušeno výrokem II. rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2019, č. j. KUOK 87307/2019, sp. zn. KÚOK/78506/2019/OSR/7009. Dle názoru žalobce měl žalovaný nesprávně posoudit, zda stavební úřad napravit všechny nedostatky vytykané v rámci předchozího odvolacího řízení.

4. Žalobce namítl, že správní orgány se nezabývaly otázkou, zda předložený záměr stavby je v souladu s veřejným zájmem a na to navazující otázkou možné úspěšnosti vyvlastňovacího řízení pro zřízení věcného břemene na budově žalobce. Žalobce dále namítá, že stavebník v situaci, kdy několik účastníků územního řízení se stavbou nesouhlasilo, měl navrhnout jiné vhodné vyhovující stavební řešení pro všechny účastníky. To se však nestalo a ani správní orgány to po stavebníkovi nepožadovaly.
5. Žalobce nesouhlasí s tvrzením správních orgánů, že se stavebník pokusil s účastníky řízení uzavřít smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene, kdy mělo dojít pouze ke stručnému sdělení záměru a vhození návrhu smlouvy do poštovních schránek účastníků bez toho, aby byla s účastníky projednána možnost změny umísťované stavby, například umístěním kabelových skříní jen na hranice pozemků účastníků tak, aby byla šetřena jejich práva co nejvíce. Žalobce současně sleduje, že stavebník rozdílným způsobem jednal s jednotlivými účastníky řízení, což se projevilo v tom, že městu Prostějov byly nabídnuty výhodnější podmínky pro zřízení věcného břemene.
6. Dalším pochybením žalovaného je dle žalobce potvrzení, že umístění rozvodových skříní do fasád budov je možné provést pouhým zápisem do stavebního deníku, což je dle žalobce nedostatek projektové dokumentace, neboť tímto je znemožněno účastníkům se k tomuto zásahu do jejich vlastnictví předem vyjádřit. Žalobce dále namítl, že umístěním rozvodových skříní do fasád budov účastníkům vznikne škoda, kterou nelze navrátit do původního stavu, současně není v projektové dokumentaci uveden výpočet prostupu tepla, řešení výztuhy nad rozvaděči a poškození zateplení budov. Správní orgány pak dle žalobce přehlédly námitku, že umístění kabelové skříně do plotu na pozemku parc. č. XC fakticky znemožní podnikání žalobce (provozování čerpací stanice LPG), neboť způsobí nebezpečí vzniku požáru. K otázce odmítnutí prohlídky budovy statikem za účelem zjištění, zda umístěním kabelové skříně do fasády povede ke zhoršení statiky, žalobce uvádí, že prohlídku odmítl, jelikož o ní nebyl předem vyrozuměn a účel prohlídky mu nebyl vysvětlen. Závěrem žalobce bez bližšího rozvedení navrhuje krajskému soudu pro vady napadeného rozhodnutí i územního rozhodnutí postup dle § 76 s. ř. s.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve uvádí, že k realizaci stavby může dojít až poté, co stavebník získá soukromoprávní souhlas vlastníků nemovitostí, na kterých má být stavba realizována. Tento souhlas lze získat buď dohodou, nebo v režimu vyvlastňovacího řízení dle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“). K otázce existence veřejného zájmu odkázal žalovaný na oprávnění provozovatele distribuční soupravy (stavebník) dle § 25 odst. 3 písm. e) a dle § 184a odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), s nímž se pojí povinnost zřídit věcné břemeno dle § 25 odst. 4 energetického zákona. S odkazem na závěry judikatury Nejvyššího správního soudu pak ale zkoumat míru veřejného zájmu nepřísluší stavebnímu úřadu, ale úřadu vyvlastňovacímu, který vede samostatné vyvlastňovací řízení v případě, kdy věcné břemeno nelze smluvně zřídit, stavební úřad si teoretickou možnost vyvlastnění posoudí pouze jako předběžnou otázku. K námitce narušení statiky umístěním kabelových skříní (o rozměrech 32 x 60 x 22 cm) do fasády budov žalobce uvádí, že přes neprovedenou kontrolu statikem má za to, že k narušení

statiky nedojde. O konkrétním způsobu umístění kabelových skříní budou dle žalovaného účastníci řízení v dostatečném časovém předstihu informováni, přičemž odsouhlasení bude provedeno zápisem do stavebního deníku či samostatným zápisem. Dle žalovaného není taktéž pochyb o tom, že po dokončení všech stavebních prací budou nemovitosti uvedeny do původního stavu, případně bude možné ze strany účastníků uplatňovat náhradu škody. K námitce, že stávající venkovní elektrické vedení je dostačující, žalovaný uvedl, že pro toto není příslušný a posouzení je v plné dispozici provozovatele distribuční soustavy. K námitce žalobce ohledně omezení jeho podnikání žalovaný uvedl, že pozemek na parc. č. XC je zatížen ochranným pásmem, které nebude územním rozhodnutím narušeno, současně nebude omezen ani vjezd do čerpací stanice LPG. Žalovaný tak má za to, že napadená rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem a dokumentace k územnímu řízení je po doplnění úplná a přehledná s taktéž splňuje požadavky zákona, navrhuje proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

8. Osoba zúčastněná na řízení 1) (stavebník) považuje námitky žalobce za účelové a irelevantní, přičemž poznamenává, že venkovní elektrické vedení pochází z roku 1972, kromě dílčích nezbytných oprav dosud nebylo rekonstruováno a je umístěno na konzolích a síťových střešnicích budov. Tyto konstrukce jsou však na konci své životnosti a jsou zkorodované a v zájmu distribuce elektřiny je nezbytné nahradit je modernějším způsobem, který je konečně výhodnější i pro vlastníky budov, včetně žalobce mimo jiné tím, že budou odstraněny neesteticky vyhlížející konzole. Stavebník dále argumentuje, že by prováděla rekonstrukci elektrického vedení bez náležitého důvodu a smyslu. K námitce žalobce, že bylo možné nalézt lepší stavební řešení, dále uvádí, že i kdyby byla kabelová skříň umístěna mimo fasádu budovy, stále by musela být s budovou propojena, přičemž toto řešení je vzhledem k dalším nákladům pro vlastníka budovy méně výhodné. Žalobní námitku ohledně nebezpečí vzniku požáru u čerpací stanice LPG považuje stavebník taktéž za účelovou, neboť již nyní je toto místo napojeno na rozvody elektřiny a podnikání žalobce to nebrání a současně zde existuje ochranné pásmo ve větším rozsahu, než je umístovaná stavba.

IV. Ústní jednání konané dne 28. 2. 2023

9. Žalobce v rámci ústního jednání rekapituloval dosavadní průběh správního řízení a setrval na svých námitkách již dříve písemně uplatněných v žalobě. Stejně tak žalovaný setrval na své argumentaci a nadále má žalobu za nedůvodnou.

V. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
11. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce je účastníkem územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona jako vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn. Stavebník podal dne 28. 3. 2019 žádost ke stavebnímu úřadu o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Stavební úřad žádosti vyhověl územním rozhodnutím, proti němuž se žalobce odvolal. Žalovaný následně napadeným rozhodnutím potvrdil územní rozhodnutí stavebního úřadu.

12. K žalobnímu bodu, kde žalobce napadá nezákonnost rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 6. 2019, č. j. PVMU 51411/2019 61, sp. zn. SÚ/531/2019-Šm, krajský soud uvádí, že toto rozhodnutí bylo zrušeno výrokem II. pravomocného rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2019, č. j. KUOK 87307/2019, sp. zn. KÚOK/78506/2019/OSR/7009, a je proto bezdůvodné a nadbytečné namítat jeho nezákonnost, právně toto rozhodnutí totiž neexistuje. Stejně tak krajský soud shledává jako nedůvodný návrh žalobce, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání dle § 76 s. ř. s. Žalobce tuto svoji námitku blíže nerozvedl, krajský soud ji není povinen za něj domýšlet (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78), v žalobě však bylo namítnuto, že žalovaný „naprosto přehlédl“ odvolací námitku, že umístění kabelové skříně do plotu pozemku parc. č. XC ohrozí podnikání žalobce nebezpečím vzniku požáru. Takové pochybení by mělo za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], krajský soud však konstatuje, že žalovaný tuto námitku neopomenul, neboť v závěru napadeného rozhodnutí se vyjádřil k „námitce narušení ochranného pásma čerpací stanice na pozemku parc. č. XC“. Je sice pravdou, že žalovaný konkrétně nezmínil nebezpečí vzniku požáru čerpací stanice LPG, krajský soud má však za to, že toto nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, z kontextu je totiž seznatelné odůvodnění této námítky, jejíž přezkum bude proveden níže.
13. Jádrem sporu je nesouhlas žalobce s umístěním kabelové skříně do nedávno rekonstruované fasády budovy č. p. XH, a umístění rozpojovacího kabelového pilíře do oplocení pozemku parc. č. XC, na němž žalobce podniká – provozováním čerpací stanice LPG. Žalobce v první řadě tvrdí, že žalovaný se měl zabývat otázkou, zda je umísťovaná stavba v souladu s veřejným zájmem, pročez měl posoudit, zda není zasaženo do práv účastníků řízení „nad přípustnou míru“ a zda v budoucnu existuje reálná možnost úspěšného proběhnutí eventuálního vyvlastňovacího řízení, což však žalovaný s odkazem na stavební a energetický zákon neučinil.
14. Krajský soud vycházel z níže uvedené právní úpravy.
15. Dle § 2 odst. 4 správního řádu *„správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu se veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu.“*
16. Dle § 3 odst. 2 energetického zákona *„se distribuce elektřiny uskutečňuje ve veřejném zájmu. Stavby sloužící pro distribuci elektřiny a stavby s nimi související jsou zřizovány a provozovány ve veřejném zájmu. Pro zřízení a provozování stavby distribuční soustavy anebo pro zřízení a provozování stavby související lze odejmout nebo omezit vlastnické právo k pozemku nebo ke stavbě podle zákona o vyvlastnění.“*
17. Dle § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona *„má provozovatel distribuční soustavy v souladu se stavebním zákonem právo zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení.“*
18. Dle § 25 odst. 4 energetického zákona *„je provozovatel distribuční soustavy povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely uvedené v odstavci 3 písm. e), a to smluvně s vlastníkem nemovitosti za jednorázovou náhradu; v případě, že nedošlo k dohodě a jsou-li dány podmínky podle zvláštního právního předpisu (stavebního zákona – poznámka krajského soudu) vydá příslušný vyvlastňovací úřad na návrh příslušného provozovatele distribuční soustavy rozhodnutí o zřízení věcného břemene umožňujícího využití této nemovitosti nebo její části.“*

19. Dle § 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastňování „*k žádosti o vyvlastnění vyvlastnitel připojí územní rozhodnutí, vyžaduje-li jeho vydání pro daný účel vyvlastnění zvláštní právní předpis (stavební zákon – poznámka krajského soudu) a není-li stavební úřad, který je vydal, současně vyvlastňovacím úřadem.*“
20. Žalobce i s odkazem na § 2 odst. 4 správního řádu tvrdí, že stavební úřad je povinen posoudit, zda je záměr stavebníka ve veřejném zájmu. K tomu krajský soud obecně uvádí, že při posuzování žádosti o územní rozhodnutí stavební úřady většinou koordinují vícero veřejných a soukromých zájmů na změny, výstavbu či jiné činnosti ovlivňující dané území, přičemž zároveň konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících z jednotlivých zvláštních právních předpisů (§ 90 stavebního zákona). Není tedy přiléhavé tvrdit, že by stavební úřad „žádný“ veřejný zájem neposuzoval, když z územního rozhodnutí plyne, že stavebníkovi byla stanovena řada podmínek pro umístění stavby, z nichž většina je právě ve veřejném zájmu, ať už se jedná o povinnosti nakládání s odpady (zamezení znečištění okolí stavby), zákaz ovlivnění silničního provozu či předcházení poškození vodovodních sítí. Krajský soud je tedy přesvědčen, že stavební úřad i žalovaný zohlednili veřejné zájmy plynoucí z řady právních předpisů, které se územního řízení týkají. Krajský soud však seznal, že žalobce, zdá se, neměl na mysli výše uvedené, ale jeho argumentace směřuje k prokázání tvrzení, že stavební úřad a žalovaný měli posuzovat, zda je záměr (úmysl) stavebníka v souladu s veřejným zájmem, jinými slovy, žalobce je přesvědčen, že stavebník musel v žádosti o vydání územního rozhodnutí prokázat, že rekonstrukce elektrického vedení je „opodstatněná“, ať již z pohledu investic, či z pohledu potřebné rekonstrukce elektrického vedení, které bylo nedávno rekonstruováno, což ale neučinil, a jelikož to po něm správní orgány nevyžadovaly, jsou jejich rozhodnutí nezákonná pro nedostatečné zohlednění práv vlastníků stavbou zatížených pozemků.
21. Krajský soud s tímto názorem žalobce nesouhlasí, neboť jak správně odkázal žalovaný, provozovatel distribuční soustavy je oprávněn dle § 3 odst. 2 ve spojení s § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona na cizích nemovitostech zřizovat a provozovat zařízení distribuční soustavy ve veřejném zájmu. Aplikováno na posuzovaný případ, umístěnou stavbou má (mimo jiného) být vysmyčkován kabel typu NAYY 4x150 v přípojkové kabelové skříni SS100 umístěné na fasádě budovy č.p. XH na pozemku stavební parc. č. XE, ukončení kabelového vývodu má být provedeno v novém kabelovém pilíři SR542 umístěném v oplocení pozemku parc. č. XC, oba pozemky ve vlastnictví žalobce. Stavebník je provozovatelem distribuční soustavy elektrické energie, čemuž odpovídá tvrzený záměr stavby, kterým je zvýšení kvality a pokrytí území elektrickou energií (§ 25 odst. 1 písm. a) energetického zákona), ostatně z vyjádření stavebníka vyplývá, že důvodem stavby byla žádost o přeložku – změna trasy vedení distribuční soustavy. Z toho krajskému soudu vyplývá, že stavebníkova žádost o umístění předmětné stavby odpovídá oprávnění plynoucímu z energetického zákona, z projektové dokumentace k územnímu rozhodnutí zároveň vyplývá, že na pozemcích žalobce již v době podání žaloby byla umístěna zařízení distribuční soustavy (konzole) a bylo zde umístěno venkovní vedení elektrické energie, je proto logické, že výměna vedení musí být provedena i na pozemcích a stavbách ve vlastnictví žalobce, ať už se jedná o umístění kabelových skříní, tak odstranění stávající konzole. Správní orgány tak nepochybily, když blíže nezkovaly „opodstatněnost“ umístěvané stavby v rozsahu, jaký požadoval žalobce.

22. K uvedenému krajský soud doplňuje, že podstatou územního řízení nebylo zkoumání „motivací“ stavebníka, jak se mylně domnívá žalobce. Námitka žalobce, že stávající vedení elektrické energie je schopné funkce po další desítky let a že nikdy nezaznamenal s distribucí elektrické energie problémy, je bezpředmětná, neboť za distribuci elektrické energie odpovídá provozovatel distribuční soustavy, přičemž je pouze na jeho uvážení, kdy má rekonstrukce vedení elektrické energie ekonomický smysl, či kdy je nezbytná pro zajištění dodávek elektrické energie. Pokud stavebník uznal za vhodné stavbu provést, byly správní orgány oprávněny posuzovat, zda splnil všechny požadavky zákona pro vydání územního rozhodnutí dle § 90 stavebního zákona, což se stalo. Je současně očekávatelné, že v zájmu distribuce elektrické energie je nutné omezit vlastnická práva vlastníků nemovitostí, na nichž jsou umístěna zařízení, a energetický zákon toto provozovatelům distribuční soustavy umožňuje, omezení vlastnických práv však není předmětem územního rozhodnutí, teprve subjekt, který je držitelem pravomocného územního rozhodnutí, je ze zákona oprávněn podat žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení (v případě, že nedojde k dohodě o zřízení věcného břemene mezi žalobcem a stavebníkem).
23. Ze stejných důvodů je pak třeba odmítnout žalobní argumentaci týkající se zaprvé způsobu, jakým stavebník předběžně jednal s žalobcem a dalšími účastníky ohledně zřízení věcných břemen, zadruhé odlišného jednání stavebníka s městem Prostějov, kterému mělo být navrženo výhodnější znění smlouvy o zřízení věcného břemene. Tyto námitky nechť žalobce vznesе při jednání se stavebníkem ohledně smlouvy o zřízení věcného břemene, případně během vyvlastňovacího řízení. Z právní úpravy plyne jednoznačná časová posloupnost jednotlivých druhů řízení, kdy nejprve musí být pravomocně rozhodnuto o umístění stavby, poté může být zahájeno vyvlastňovací řízení a teprve po jeho pravomocném ukončení může být přistoupeno k povolení vlastní stavby, tedy vydání stavebního povolení (viz. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 6. 2014, č. j. 22 A 111/2012-50). Pouze okrajově se krajský soud zamýšlí nad nekonzistentností argumentace žalobce, kdy jednou požaduje rovné zacházení s městem Prostějov ohledně výše protiplnění za zřízení věcných břemen, a druhým dechem navrhuje, aby veškerá zařízení distribuční soustavy byla umístěna právě na nemovitostech města Prostějov, to vše s odhlédnutím od skutečnosti, že již v současné době jsou na nemovitostech žalobce jiná zařízení umístěna.
24. Žalobce dále namítl, že v projektové dokumentaci není konkrétně zakresleno a popsáno umístění jednotlivých kabelových skříní, jelikož to má být provedeno až zápisem do stavebního deníku, což žalobce považuje za zásah do svého práva se dopředu seznámit s rozsahem zásahu do jeho vlastnického práva a vyjádřit se k němu. Krajský soud z projektové dokumentace zjistil, že územním rozhodnutím bylo schváleno umístění jedenácti kabelových skříní SS100 a dvou kabelových pilířů SR542, přičemž z projektové dokumentace vyplývá alespoň zevrubně jejich umístění. Jak dále plyne z územního rozhodnutí: „[p]řed zahájením stavby budou vlastníci stavbou dotčených pozemků v náležitém časovém předstihu informováni o rozsahu a způsobu provádění prací na místě stavby a o časovém harmonogramu prací. Dále bude odsouhlaseno přesné umístění skříně na fasádě domu. Odsouhlasení umístění bude provedeno zápisem do stavebního deníku nebo samostatným zápisem“. Již z uvedené plyne, že vlastníků nemovitostí bude umožněno se dopředu seznámit s přesným umístěním kabelových skříní a již z územního rozhodnutí a jeho

příloh mohou účastníci zjistit předpokládanou polohu kabelových skříní, krajský soud se proto s žalobní námitkou neztotožnil.

25. K námitce, že správní orgány nesprávně vypořádaly námitku žalobce, že kabelové skříně mohly být umístěny mimo fasády budov jen na hranice pozemků, stavebník přílehavě uvedl, že toto řešení by nezabránilo omezení vlastnických práv žalobce a dalších účastníků, neboť by stále muselo dojít k napojení těchto skříní do budov. Krajský soud se s tímto názorem ztotožňuje a zároveň poznamenává, že kabelový pilíř SR542 bude umístěn právě na hranici pozemku parc. č. XC.
26. K námitce, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s námitkou, že nebude objektivně možné uvést fasádu budovy po umístění kabelové skříně do původního stavu, krajský soud poznamenává, že dle ust. § 25 odst. 8 energetického zákona je provozovatel distribuční soupravy povinen uvést nemovitosti do předchozího stavu, a není-li to možné s ohledem na povahu provedených prací, do stavu odpovídajícího předchozímu účelu nebo užívání dotčené nemovitosti a bezprostředně oznámit tuto skutečnost vlastníku nemovitosti. Tato povinnost je stanovena i v územím rozhodnutí, žalovaný v napadeném rozhodnutí pak doplnil, že žalobce se může v případě nedostatečného zapravení fasády domáhat náhrady škody u civilního soudu v souladu s § 2926 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Krajský soud se s vypořádáním námitky žalovaným ztotožňuje.
27. K žalobní námitce nebezpečí hrozby požáru čerpací stanice LPG se krajský soud již částečně vyjádřil výše, kdy uvedl, že neshledal, že by se správní orgány touto námitkou vůbec nezabývaly. Nyní je vhodné shodně s žalovaným a stavebníkem poznamenat, že pozemek parc. č. XC je chráněn ochranným pásmem nadzemního elektrického vedení, které vůbec nebude umístovaným zařízením dotčeno. Validní je taktéž poznámka stavebníka, že již v současné době se na pozemku parc. č. XC nachází vedení elektrické energie bez jakékoli hrozby požáru, námitka žalobce tak působí účelově a krajský soud ji jako takovou odmítl.
28. Konečně se krajský soud vyjádří k namítanému narušení statiky budovy č. p. XH. Jak vyplývá ze správního spisu, původní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 6. 2019, č. j. PVMU 51411/2019 61, sp. zn. SÚ/531/2019-Šm bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 8. 2019, č. j. KUOK 87307/2019, sp. zn. KÚOK/78506/2019/OSR/7099 mimo jiné proto, že se stavební úřad dostatečně nezabýval odvolacími námitkami ohledně narušení statiky dotčených budov. Z projektové dokumentace pak vyplývá, že stavebník si na tento popud objednal stavebně technický posudek (dále jen „posudek“) od společnosti Statika-projekce Herman s.r.o. ze dne 8.3.2020, účelem posudku bylo posouzení vlivu osazení kabelové skříně na statiku objektu. Z tohoto posudku vyplývá, že žalobce odmítl poskytnout součinnost s provedením posudku a odmítl komunikaci. Žalobce namítá, že nebyl před provedením posudku ze strany stavebníka či společnosti Statika-projekce Herman s.r.o. předem kontaktován a situace mu nebyla vysvětlena. Krajský soud k tomu uvádí, že žalobce má jistě právo odmítnout prohlídku vlastní nemovitosti, natož pokud na ní nebyl předem upozorněn, pokud však současně namítá, že umístovaná stavba má narušit statiku budovy, což sám nijak nedoložil, a ještě vlastním jednáním znemožní provedení posudku třetí stranou, vystavuje se riziku, že bude jeho námitka správními orgány vnímána jako ryze účelová. Krajský soud podotýká, že jestliže měl žalobce skutečný zájem o posouzení, zda umístovaná stavba zhorší statiku budovy, mohl provést toto posouzení na vlastní náklady, či mohl poskytnout součinnost v jiném, předem domluveném termínu.

Jelikož však byl žalobce v obou možnostech pasivní a žádnou aktivitu, ani součinnost neprojevil, nezbyvá krajskému soud než i tuto námitku odmítnout jako nedůvodnou

VI. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
30. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
31. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení soud plnění žádné povinnosti neuložil, krajský soud jim náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v souvislosti s plněním povinnosti, uložené soudem, žádné náklady nevznikly, a na náhradu jiných nákladů řízení ze zákona nárok nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. února 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu